

9 d'octubre de 2018

El secretari del Govern

Acord

del Govern pel qual s'aprova la memòria preliminar de l'Avantprojecte de Llei pel qual s'estableix el marc regulador de les àrees de promoció econòmica urbana (APEU).

L'article 36.2 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern estableix que la tramitació d'un projecte de Llei requereix l'acord previ del Govern sobre l'oportunitat de la iniciativa i s'inicia a proposta del departament o els departaments interessats, als quals correspon d'elaborar l'avantprojecte de Llei corresponent.

L'Acord del Govern de 25 d'abril de 2017, relatiu a l'oportunitat de les iniciatives legislatives del Govern i a la seva consulta pública determina que l'acord previ del Govern sobre l'oportunitat d'elaborar un avantprojecte de Llei ha de contenir una memòria preliminar, i n'estableix el contingut.

Per tot això, a proposta de la consellera d'Empresa i Coneixement, el Govern

Acorda:

Aprovar la memòria preliminar de l'Avantprojecte de Llei pel qual s'estableix el marc regulador de les àrees de promoció econòmica urbana (APEU), que s'adjunta com a annex.

Cullell i Comellas, Víctor
SECRETARI DEL GOVERN
11.10.2018 18:44:55

Document Signat Electrònicament

Annex. Memòria preliminar de l'Avantprojecte de llei pel qual s'estableix el marc regulador de les àrees de promoció econòmica urbana (APEU)

1. Problemes que es pretenen solucionar amb la iniciativa.

1.1 Context normatiu en que s'impulsa la iniciativa

La Disposició Final Tercera de la Llei 18/2017, de l'1 d'agost, de comerç, serveis i fires estableix el següent:

“1. El Govern, en el termini de divuit mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, en el marc del que estableix l'article 54, ha d'aprovar un projecte de llei per a establir el marc regulador de les àrees de promoció econòmica urbana per a fer-ne possible la implantació. Aquest projecte de llei, com a mínim ha d'incloure:

a) Els requisits que han de complir les àrees de promoció econòmica urbana perquè es puguin constituir, que són els següents:

1r. La definició de la delimitació territorial de l'àrea de promoció.

2n. El suport necessari dels titulars o els propietaris dels locals comercials dedicats a activitats econòmiques de la zona delimitada com a àrea de promoció econòmica urbana, que en garanteixi la qualitat democràtica del procés d'implantació amb la previsió de la majoria corresponent.

3r. L'elaboració d'un pla estratègic en què constin, entre altres aspectes, les activitats promocionals.

4t. L'establiment d'una gestió professionalitzada.

5è. El pressupost necessari per a portar a terme el pla estratègic definit.

6è. La forma jurídica i els estatuts més adequats a la missió de l'àrea de promoció.

7è. L'instrument de col·laboració amb l'ajuntament on es troba emplaçada l'àrea.

b) El procediment per a la constitució i l'extinció de l'àrea de promoció econòmica urbana, la durada, les funcions, el contingut del pla estratègic corresponent, i també l'organització i el funcionament.

2. El Govern ha d'aprovar les disposicions i adoptar les mesures que calguin perquè les àrees de promoció econòmica urbana disposin de mitjans de finançament específic per a poder portar a terme llurs plans estratègics.”

Cal considerar, a més, que es tracta d'una normativa pionera, que no vulnera cap dret constitucional ni entra en conflicte amb el marc normatiu existent.

1.2 Identificació dels principals problemes que es pretenen solucionar

Moltes experiències a Catalunya, sorgides en el darrer terç del segle passat, es troben en període de transició o de greus dificultats per subsistir. Aquest és el cas de les primeres iniciatives que sorgeixen lligades a la creació d'una associació de comerciants, que es

decanten, a partir de 1990, cap a fórmules de centre comercial obert per dinamitzar àrees comercials urbanes, com són els casos de Barcelona (Barricada), Mataró (Unió de Botiguers) i Terrassa, entre molts d'altres. Són models que responen a una actitud proactiva dels titulars de diferents tipus d'activitats econòmiques, que han considerat una gestió col·lectiva, integral i professionalitzada com una oportunitat per ser més competitius. Tanmateix, aquestes iniciatives de caràcter merament voluntari avui dia estan en crisi perquè s'enfronten, entre d'altres, als problemes següents:

- La viabilitat i la permanència en el temps dels projectes iniciats atesa l'absència d'un marc legal que garanteixi la cooperació i la participació de tots els sectors i agents de la zona.
- Un marc de finançament basat en el voluntarisme, insuficient i massa dependent de les aportacions públiques, la qual cosa comporta greus problemes de sostenibilitat econòmica a causa del descens de les subvencions.
- El grau insuficient de representativitat en la zona d'actuació, en bona part a causa del baix grau d'associacionisme i de l'escassa participació dels grans operadors industrials, comercials o de serveis en aquesta mena d'organitzacions. Això possibilita l'aparició dels empresaris que no s'adscriuen al projecte però que es beneficien de les accions i els serveis que se'n deriven (el que tècnicament es coneix com el fenomen dels "free-riders").
- Una gerència de perfil baix, centrada en la gestió de la quotidianitat, amb serveis de baix valor afegit i escassa capacitat per plantejar projectes estratègics.

En darrer terme, aquesta situació forma part d'un problema més gran: no ens podem permetre els costos socials, ambientals i econòmics de la progressiva deslocalització dels diferents tipus d'activitats econòmiques vinculades al territori.

Per tot això, cal evolucionar cap a nous models de gestió de col·laboració publico-privada per aconseguir aquesta dinamització i revitalització d'espais en els quals es concentren activitats industrials, comercials i/o de serveis.

Hi ha un ampli consens sobre el fet que els models de gestió que actualment hi ha en zones de concentració d'establiments comercials, polígons industrials o zones turístiques, entre altres espais de concentració empresarial, presenten problemes de tal magnitud que fan inviable el seu sosteniment a llarg termini, atès que estan exhaurint les possibilitats d'avançar cap a un model integral de gestió de les zones en què estan ubicats, que vagi més enllà del fet que les administracions locals intervinguin, ordenin o promoguin els seus usos econòmics. Això exigeix que s'avanci cap a nous models que permetin una gestió més eficaç, innovadora i democràtica, des de la dinamització territorial i la competència empresarial. Es tracta d'optar per models de gestió basats en la col·laboració publico-privada, capaços de generar nous recursos econòmics, per a la qual cosa han de tenir un sistema de finançament suficient, estable i equitatiu. Malgrat

que no disposem d'un llibre blanc sobre aquesta qüestió, la necessitat d'avançar cap a nous models gestió de col·laboració publico-privada està sòlidament argumentada en un estudi de referència elaborat l'any 2010 per un grup d'experts representatius de tots els sectors i institucions implicats i que porta per títol "Las Áreas para la Promoción de Iniciativas Empresariales (APIEs). Propuesta de un modelo avanzado para la gestión de las zonas de concentración de actividades empresariales", i una de les seves conclusions és que "la major dificultat per plantejar una gestió comuna público-privada de les àrees comercials és l'absència d'un marc legal que garanteixi la cooperació i la participació de tots els sectors i agents, així com la viabilitat i permanència en el temps dels projectes".

En aquest àmbit tenim encara un llarg camí per recórrer i podem aprendre d'altres països com ara el Regne Unit, el Canadà, Alemanya o els Estats Units, on tenen models que ens poden servir d'orientació. El model de referència internacional és el dels "business improvement districts (BID)". Els BID són organitzacions dirigides de manera privada però creades amb l'aprovació de les autoritats locals quan la majoria de propietaris o empresaris d'una zona perfectament delimitada acorden, per mitjà d'un procés formal de votació amb garanties de participació per a tots els afectats, pagar una quota o recàrrec obligatori amb la finalitat d'oferir serveis addicionals dirigits a la promoció i/o la revitalització d'aquella àrea. S'estan implantant en centres urbans, barris, polígons industrials, parcs de negocis, petites ciutats de zones rurals, així com en altres àrees d'importància estratègica per al desenvolupament territorial.

Els BID sorgeixen originàriament al Canadà (el primer BID es crea a Toronto el 1969, i actualment n'hi ha més de quatre-cents; tenen diferents denominacions segons els territoris: "business improvement areas", "business improvement zones"; "sociétés de développement communautaire"). Actualment hi ha legislació que autoritza la creació dels BID als Estats Units (amb més de 1.200 BID en funcionament), a Anglaterra (amb l'antecedent dels "town centre management" —550 experiències—; i amb legislació des de 2005 —actualment més de 110 BID—), a Alemanya ("Innovationsquartiere o Innovationsgebiete", amb el primer BID a la ciutat d'Hamburg el 2005; actualment n'hi ha prop de 20), i el concepte s'ha difós a Austràlia, Irlanda, Japó, Sèrbia, Sud-àfrica, Suècia i Nova Zelanda.

2. Objectius de la iniciativa.

Amb aquesta iniciativa es pretén incentivar la creació d'un model d'entitats associatives basades en l'esquema de col·laboració públic-privada, però amb un pes majoritari del segon d'aquests elements. Les àrees de promoció econòmica urbana (APEU), es configuren com associacions privades no lucratives que, sota la tutela dels municipis, persegueixen la posada en pràctica d'iniciatives de millora de l'entorn, complementaries dels serveis que presten el conjunt d'Administracions Públiques. La seva finalitat és la dinamització i/o revitalització d'espais en els que es concentren activitats empresarials, mitjançant la realització d'inversions i activitats que suposen una millora sensible de l'entorn.

Hi ha una necessitat d'incentivar la dinamització i/o revitalització d'espais en els quals es concentren activitats empresarials: industrials, turístiques, comercials i/o de serveis. Per a això s'ha de facilitar que qualsevol zona de concentració d'aquestes activitats que vulgui augmentar la seva competitivitat, pugui ser gestionada de manera conjunta, amb l'objectiu d'oferir un alt nivell de serveis i una millora de la qualitat de l'entorn, complementant les actuacions dels poders públics i potenciant la col·laboració entre agents públics i privats.

Aquesta iniciativa persegueix la consecució d'un doble objectiu: aconseguir un sistema de finançament adequat i garantir la representativitat de les noves entitats associatives, les àrees de promoció econòmica urbana (APEU).

Les APEU es configuren com a entitats de pertinença obligatòria, d'acord amb la ubicació d'un determinat establiment en una zona geogràfica prèviament delimitada. Aquesta és la pauta seguida en totes les experiències internacionals que han tingut èxit, en la mesura que s'evita la figura de les *"free-riders"* (empreses que aprofiten l'acció i els esforços econòmics aliens sense fer cap aportació). Aquesta pertinença obligatòria demana una regulació detallada del procediment de constitució d'aquestes entitats que, en tot cas, requereix la iniciativa d'unes majories mínimes que han de tenir en compte, de manera ponderada, el nombre de propietaris de locals comercials i el percentatge de quotes de participació, en un procés electoral que asseguri la completa informació i l'acreditació de la voluntat de tots els afectats.

Per tant els objectius generals i específics d'aquesta iniciativa legislativa són els següents:

Objectius generals:

- Afavorir la creació d'un model de ciutat compacta en la qual la presència d'activitats econòmiques al centre dels nuclis urbans afavoreixi l'activitat comercial, industrial i de serveis de proximitat.
- Disminuir el procés de desertització comercial dels nuclis urbans a favor d'àrees comercials periurbanes allunyades.
- Diversificar els processos de dinamització de l'activitat comercial, industrial o de serveis més enllà de les iniciatives públiques.
- Promoure la participació dels agents econòmics en la configuració i gestió del model comercial, industrial i de serveis.

Objectius específics:

- Desenvolupar les previsions legals relatives a les APEU.
- Aconseguir un sistema de finançament adequat de les APEU.
- Garantir la representativitat en els òrgans de govern i funcionament de les APEU.

3. Possibles solucions alternatives regulatòries i no regulatòries.

a) L'opció "de no fer res" o mantenir la situació actual

Aquesta opció suposaria continuar amb el model actual d'associacions de comerciants formades per empresaris, a títol voluntari, fonamentalment finançades per recursos públics i incomplir el mandat contingut a la Disposició Final Tercera de la Llei 18/2017, d'1 d'agost, de comerç, serveis i fires.

b) Opció normativa preferida

Aquesta iniciativa legislativa respon al mandat de desenvolupament de l'article 54 de la Llei 18/2017, d'1 d'agost, de comerç, serveis i fires, que es detalla a la seva Disposició final Tercera, que estableix textualment el següent: *"1. El Govern, en el termini de divuit mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, en el marc del que estableix l'article 54, ha d'aprovar un projecte de llei per a establir el marc regulador de les àrees de promoció econòmica urbana per a fer-ne possible la implantació. Aquest projecte de llei, com a mínim, ha d'incloure: ..."*. Per tant, l'instrument d'intervenció ha de ser normatiu i concretament per una norma amb rang de llei d'acord amb la previsió continguda a l'esmentada Llei 18/2017.

Aquesta iniciativa permetrà introduir un canvi de filosofia en la gestió del espai públic comú, on no només l'ens públic competent és el responsable de mantenir-lo, sinó que es facilita la participació de les activitats econòmiques que, per la seva ubicació, veuen en la millora de l'entorn una repercussió positiva en el funcionament de les seves empreses.

La major part de països estan adoptant mesures que faciliten aquesta cooperació públicoprivada, la incentiven i la regulen. És adequat plantejar que aquell que es pot beneficiar d'una ubicació i unes prestacions i serveis determinats per raó de l'entorn, hagi de contribuir de forma més activa en el seu finançament. El dret comparat internacional ens ofereix nombroses mostres de models que adapten la figura del *BID* a l'ordenament jurídic del país en qüestió. Catalunya no pot quedar-se enrere en aquesta tendència creixent, més quan els resultats en els països que ja porten una llarga trajectòria d'implementació demostren ser tant positius per a les activitats econòmiques que en queden afectades.

La delicada situació financera que travessen els ens locals així com també les estructures associatives voluntaristes que operen sobre entorns industrials, comercials i de serveis, exigeix la introducció de mesures específiques que ajudin a pal·liar la manca de finançament públic per al desenvolupament de mesures de manteniment, promoció i millora dels entorns on es desenvolupa l'activitat econòmica i alhora facilitin la cooperació publicoprivada per poder assolir aquests objectius.

Les APEU es configuren com a zones gestionades per una associació, de pertinença voluntària, però en funció de la ubicació d'un determinat establiment en una d'aquestes zones obliga al titular a contribuir al seu finançament. Aquesta és la pauta seguida per les experiències internacionals que han tingut èxit, en la mesura que s'evita la figura del *"free-rider"*. Això no suposa cap novetat en el nostre ordenament, que coneix des de fa dècades figures molt similars per a l'actuació urbanística, com les juntes de compensació o reparcel·lació.

Aquesta contribució obligatòria exigeix una regulació detallada del procediment de constitució, funcionament i dissolució de les APEU i de les seves entitats gestores. La intervenció de les autoritats municipals en totes les fases del procés ha de garantir la racionalitat i viabilitat d'aquestes iniciatives i la seva adequació a l'interès públic, per la qual cosa la seva actuació s'ha de sotmetre a un conveni amb l'ajuntament respectiu.

L'entitat gestora de les APEU s'ha d'adequar a les pautes generals de qualsevol entitat associativa, conferint la condició de màxim òrgan de govern a l'assemblea general integrada pels titulars d'activitats econòmiques de la zona que voluntàriament en formin part. A l'assemblea general correspon la facultat d'adopció de les decisions de major rellevància per a la vida associativa, així com el control del seu òrgan executiu i de gestió. I, en funció de la rellevància de determinades decisions -principalment, les relatives a les aportacions econòmiques que han de realitzar els associats- s'estableixen determinades exigències de quòrum reforçat i de tramitació i formalització de conveni amb l'ajuntament corresponent.

Per garantir la transparència i eficàcia en tots aquests processos cal un marc normatiu estable i propi que defineixi amb exactitud les "Àrees de Promoció Econòmica Urbana (APEU)", el seu procediment de constitució i dissolució, el seu abast i finalitats, la seva organització i funcionament així com un sistema estable de finançament. La complexitat de la pròpia figura jurídica exigeix una llei específica que la reguli.

4. Necessitat i oportunitat de l'aprovació de la norma:

4.1. Incidència de la normativa que s'indica com a preferida

a) Impacte sobre l'Administració de la Generalitat (l'organització, el personal i el pressupost).

Aquesta norma no representa un impacte pressupostari per a la Generalitat de Catalunya ni comporta un increment de càrregues a nivell de gestió per a la Generalitat, ja que la iniciativa és preveu que sigui privada i serà en l'àmbit local que pertorqui on es durà a terme l'aprovació d'aquestes àrees de promoció econòmica urbana.

b) Impacte sobre les administracions locals (l'organització, el personal i el pressupost) i, en particular, sobre el règim especial del municipi de Barcelona.

Els costos derivats de la gestió del procés de constitució de les APEU en què pugui incorre l'organisme públic local que pertoqui, així com els derivats dels cobraments de les quotes quan es concertin amb la hisenda local, podran ser imputats al pressupost de les APEU.

En definitiva, no es preveu que l'impuls d'aquesta llei comporti cap increment de despesa ni de recursos tècnics per als ens locals que no pugui ser compensat pel pressupost propi de les APEU.

No obstant això l'aprovació de la llei reguladora de les APEU s'haurà d'ajustar als principis de simplificació i procurarà no introduir noves càrregues administratives, llevat que es considerin necessàries i que estiguin justificades per tal de que l'afectació als recursos humans i materials dels ens locals sigui mínima.

Cal tenir en compte que la intervenció de l'ajuntament ha de ser cabdal a la constitució i supervisió del funcionament de les APEU, però el gruix de les càrregues econòmiques i administratives ha de recaure en l'entitat gestora de les pròpies APEU, sens perjudici de la possibilitat de repercutir les despeses originades a l'ajuntament a l'esmentada entitat.

Per últim cal tenir en compte que la naturalesa i objectiu de les APEU circumscriuen el seu àmbit d'actuació òptim a ciutats que disposin de concentracions comercials d'una determinada dimensió.

Aquesta iniciativa té la mateixa incidència en el règim especial del municipi de Barcelona que en la resta de municipis.

El Departament de la Presidència participarà en l'elaboració de la Llei en tot allò que pugi afectar al món local.

c) Impacte sobre les mesures d'intervenció administrativa, i des de la perspectiva de la simplificació i la reducció de càrregues administratives per a les empreses i els ciutadans.

Els destinataris principals d'aquesta norma són els titulars d'activitats econòmiques d'una àrea determinada caracteritzada per la concentració d'establiments comercials, empreses i serveis, que es posa al seu abast una nova classe d'entitat, les àrees de promoció econòmica urbana (APEU), per ajudar-los a millorar el seu entorn. Així mateix, aquesta llei també va dirigida als municipis, als quals correspon autoritzar i controlar la creació de les APEU per dinamitzar determinades zones, amb els conseqüents beneficis que reverteixen sobre els espais públics i els interessos generals de la ciutat o zona rural corresponent, i d'aquesta manera es poden complementar les actuacions de les administracions locals.

D'acord amb la reducció de càrregues administratives i simplificació administrativa, la llei proposa un procés de tramitació que necessàriament ha de garantir els drets dels ciutadans,

però alhora amb el mínim de càrregues administratives i tràmits requerits per tal de fer el més àgil i senzill possible els processos d'aprovació de les APEU.

d) Impacte sobre l'ordenament jurídic vigent, i des de la perspectiva de la simplificació normativa (normativa que resultaria modificada o derogada).

No té relació amb altres iniciatives legislatives en tramitació, ni pel que fa a projectes de llei ni a proposicions de llei.

En relació a la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior, té per objecte establir les disposicions generals necessàries per facilitar l'exercici de la llibertat d'establiment dels prestadors de serveis i la lliure circulació dels serveis. Per tant, l'aprovació d'aquesta llei no contravé l'aplicació directa dels principis que enuncia la Directiva i que són comuns i compartits dins de l'espai europeu.

4.2. Principals impactes econòmics, socials i ambientals que es preveu que generi aquesta opció (excepte els analitzats a l'apartat 4.1).

Les APEUS han de promoure l'oferta de serveis addicionals als que ofereix ja el municipi, destinats a la promoció econòmica i regeneració de l'àrea de les APEU. No han de ser un substitut dels serveis públics locals, sinó un complement que els augmenti i en tot cas, que permeti incrementar la competitivitat de l'àrea.

La creació de les APEUS, i el nou model de finançament en el qual tots els agents que es beneficien de les actuacions també col·laboren mitjançant quotes predeterminades, ha d'aconseguir que les aportacions que arriben de les administracions públiques es redueixin i en determinats casos, es pugui arribar a un total finançament des de l'àmbit privat. D'aquesta manera també es soluciona el sistema de finançament actual, que tenen les associacions de comerciants, que s'ha demostrat insuficient. Un finançament que no cobreix, en molts casos, el major desenvolupament dels plans de dinamització degut a l'estancament que ha sofert.

Aquest estancament dels recursos de les associacions, té el seu origen, principalment, en que les agrupacions de comerciants han arribat al seu límit d'afiliació voluntària, de manera que els ingressos que obtenen de les quotes dels seus membres no creixen, fet que se suma a l'existència d'un nombre de comerciants de la zona no afiliats.

És per aquest motiu que, seguint el model d'èxit implantat en altres països (EE.UU. Regne Unit, Canadà, Alemanya,...) tots els titulars d'activitats econòmiques de la zona afectada que reuneixin determinades característiques que s'han de detallar en la llei corresponent han d'estar obligats a contribuir, de manera proporcionada, al finançament de les APEU. En canvi la pertinença a l'òrgan gestor de les APEU hauria de mantenir el seu caràcter voluntari.

Per altre banda, en les APEUS les decisions sobre la gestió del espai local es prenen per una via democràtica i els resultats són quantificats a través d'uns indicadors de control, la qual cosa permet establir el grau d'eficiència de les actuacions realitzades.

Un altre element positiu de les APEUS, és el seu alt grau de flexibilitat i d'adaptació a les diferents necessitats i realitats existents al territori.

A nivell d'impacte mediambiental, la creació de les APEUS en els centres urbans de les ciutats, ha de comportar un increment de l'activitat econòmica de les empreses i comerços de l'àrea. Aquest increment de l'activitat en els centres de les ciutats, porta implícita una disminució de desplaçaments dels consumidors, cap a àrees perifèriques, per a realitzar les seves compres, uns desplaçaments que segons estudis publicats es realitzen principalment amb mitjans de transport privats. Aquest canvi de pol d'atracció comercial ha de comportar una disminució de l'ús dels vehicles privats i en definitiva una disminució de les emissions que aquests generen.

La creació de les APEUS també comportarà una millora de l'atractiu, l'aspecte, la seguretat i la dinamització de la zona en qüestió envers la ciutadania, i per tant s'ha de traduir en un increment de clients, un increment del valor dels locals i dels fons de comerç, resultat de les millores realitzades.

Paral·lelament aquest increment de clientela, comportarà un increment de la gent que passeja i es mou per l'àrea, i vindrà acompanyat també d'un impacte social positiu, per la potenciació i millora d'un espai relacional com és la via pública, i un increment del nombre de persones que sense un objectiu clar de compra si que hauran aconseguit guanyar un espai amable, segur i confortable per al seu oci i lleure.

Un altre aspecte social positiu, haurà de ser el desenvolupament d'un sentiment de pertinença a una àrea atractiva, fet que ha d'incentivar a proposar millores continues a la zona, que a la fi repercutiran en noves millores en la mateixa. En aquest sentiment de pertinença des de l'APEU s'ha d'intentar que també es sentin inclosos tots els veïns i veïnes de la zona. Si s'aconsegueix una visió compartida de la zona, considerant també les necessitats dels veïns i veïnes, aquests seran un reforç molt positiu pel manteniment i consolidació de l'APEU, assegurant la seva participació en totes aquelles actuacions de dinamització que s'organitzin des de l'APEU i conseqüentment es pot aconseguir que la despesa en compres que aquests realitzen es quedi a la zona.

4.3. Indicar les raons per les quals és l'alternativa preferida de les opcions possibles.

En les APEU, els beneficiaris directes d'aquestes iniciatives seran els titulars d'activitats econòmiques d'una àrea determinada i per això és adequat que es confiï la seva planificació, execució i finançament a una entitat que integri a totes les empreses de la zona, en règim

d'autogestió. Tot això sense oblidar que l'activitat d'aquestes entitats repercutirà, de manera beneficiosa, sobre els espais públics i els interessos generals de la ciutat o zona rural, motiu per el qual es justifica que s'atribueixin als municipis els necessaris poders de direcció i control de la seva activitat. Les APEU no pretenen, doncs, substituir sectorialment a les entitats municipals, sinó mobilitzar els esforços, econòmics i de gestió, de col·lectius concrets d'empreses que persegueixen un objectiu comú. Per aquesta raó, s'explicita la previsió que les APEU no poden exercir, en cap cas, potestats públiques, però requereix que una disposició amb rang de llei articuli els components de caràcter públic i els components de caràcter privat que han de configurar aquestes entitats.

L'establiment d'un sistema d'aportacions obligatòries per a una finalitat d'interès públic que repercuteix, en darrera instància, en el benefici del conjunt del municipi, tampoc constitueix una novetat: és el sistema que han aplicat, des de fa més de mig segle, les abans citades juntes de compensació o reparcel·lació. Amb tot es justifica que la percepció de les quotes o aportacions s'encarregui d'entrada a la junta directiva, però amb la possibilitat de poder procedir a la seva recaptació, per via de constrenyiment si cal, gestionada pels òrgans municipals competents; per aquest motiu es requereix un marc normatiu habilitant.

Per altra banda, l'avaluació respecte a quina és la millor alternativa ja ha estat feta en seu parlamentària i s'ha substantiat de manera detallada en el mandat dirigit al Govern que figura en la Disposició Final Tercera de la Llei 18/2017, de l'1 d'agost, de comerç, serveis i fires, que s'ha transcrit en el punt 1.1.

Per tant no es preveu cap altra possibilitat que la d'elaborar un projecte de llei que ha d'establir el marc regulador de les àrees de promoció econòmica urbana (APEU), d'acord amb els paràmetres que es detallen a l'article 54 de la mateixa Llei 18/2017, de l'1 d'agost, de comerç, serveis i fires.

5. Procedència d'efectuar una consulta pública prèvia a l'elaboració de la norma o en el seu cas, la justificació de l'excepció o les excepcions legalment previstes.

Es considera procedent efectuar la consulta pública prèvia prevista a l'article 133 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les Administracions Públiques, malgrat que la STC 55/2018, ha declarat la inconstitucionalitat parcial de l'article esmentat –la qual cosa comporta la inaplicació d'aquesta regulació a les iniciatives legislatives del Govern-, per raons de transparència, accés a la informació pública i bon govern.